

การเพิ่มประสิทธิภาพให้กับอุปกรณ์ต่างๆ ในระบบทำความเย็น

โดย : สุพัฒน์ อรุณวรดิลก

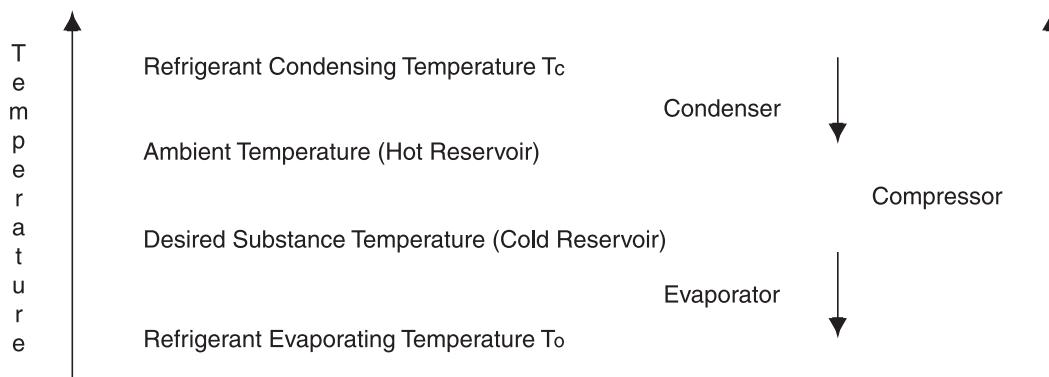
บทนำ

ระบบทำความเย็นเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญสำหรับมนุษยชาติ ในการสนับสนุนรักษาอาหาร การปรับปรุงคุณภาพของอากาศภายในห้อง ระบบควบคุมของอุตสาหกรรม การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม และการระบายความร้อนของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ถ้าปราศจากระบบททำความเย็นก็เป็นไปไม่ได้เลยที่จะเกิดการใช้วิถีสมัยใหม่อย่างในปัจจุบันได้ ประมาณ 15% ของการใช้พลังงานไฟฟ้าในโลกนี้ใช้สำหรับการขับเคลื่อนระบบทำความเย็น และปรับอากาศ การใช้พลังงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพถือเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร้อนทรงคุณค่าและก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิของโลก โดยส่วนมากผลกระทบของระบบทำความเย็นที่ทำให้โลกร้อนขึ้นเกิดจากการสร้างพลังงานขึ้นมาเพื่อนำมาขับเคลื่อนระบบ เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการรั่วซึมของสารทำความเย็น ซึ่งในบทความนี้ก็จะกล่าวถึงว่า จะทำอย่างไรถึงจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้ระบบทำความเย็นได้มากที่สุดและทำให้เกิดผลกระทบกับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิของโลกให้น้อยที่สุด

พื้นฐาน

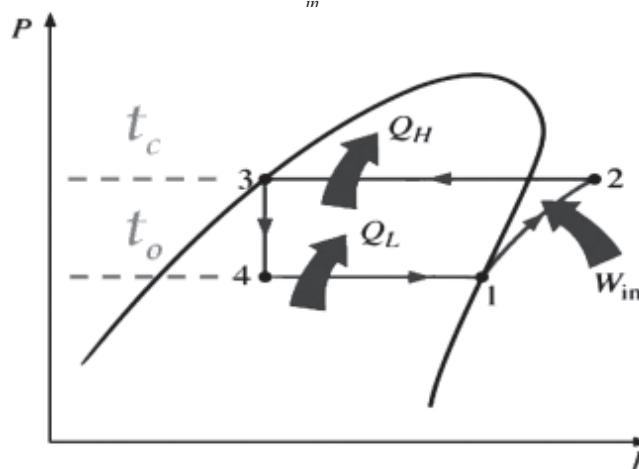
ระบบการทำความเย็นเป็นศาสตร์ที่ก่อร่างถึงวิธีการที่จะทำให้ความร้อนหลุดจากบริเวณที่มีอุณหภูมิตามไปสู่บริเวณที่มีอุณหภูมิสูงกว่า ระบบทำความเย็นจะคุ้ดชับความร้อนจากสาร (บริเวณที่เย็น) และนำความร้อนนี้ไปทิ้งที่สิ่งแวดล้อมภายนอก (บริเวณที่ร้อน) ดังแสดงไว้ในภาพที่ 1 เปรียบได้กับการที่จะทำการปั๊มน้ำจากด้านล่างขึ้นไปเก็บไว้ที่แทงค์น้ำบนอาคาร พลังงานที่หมดเปลืองไปกับเครื่องทำความเย็นจะเป็นสัดส่วนกับอัตราการคุ้ดชับความร้อน (ปริมาณน้ำที่ถูกปั๊ม) และอุณหภูมิที่จะนำความร้อนไประบายทิ้ง (ความสูงของน้ำที่จะต้องปั๊มขึ้นไป)

ภาพที่ 1 แผนผังแสดงอุณหภูมิและการไหลของความร้อนในระบบทำความเย็น

ประสิทธิภาพของการใช้พลังงานของระบบทำความเย็นโดยทั่วไปแล้ว จะแสดงอยู่ในรูปของสัมประสิทธิ์ของประสิทธิภาพ (Coefficient of Performance, COP) ซึ่งเป็นสัดส่วนของปริมาณการดูดซับความร้อนกับค่าพลังงานที่ต้องให้กับเครื่องทำความเย็น ($\frac{Q_L}{W_{in}}$, ดูภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงการทำงานของระบบการทำความเย็น

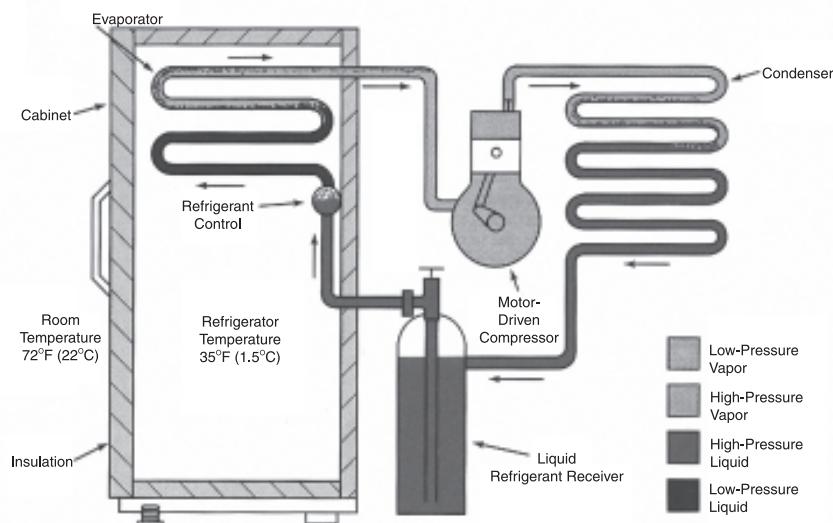
ระบบทำความเย็นทุกระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ มีพื้นฐานที่สำคัญคือต้องการปริมาณการดูดซับความร้อนที่น้อยที่สุด และสามารถที่จะรักษาผลิต่างของอุณหภูมิระหว่างอุณหภูมิควบแน่น (Condensing temperature, T_c) และอุณหภูมิระหว่าง (Evaporating temperature, T_o) ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ การดูดซับความร้อนที่น้อยที่สุดสามารถทำได้โดยการหุ้มฉนวนรอบห้องที่ต้องการทำความเย็น และส่วนที่มีอุณหภูมิต่างของระบบทำความเย็น ทำให้อากาศที่รั่วซึมเข้ามาไม่ค่าน้อยที่สุด (การเปิดประตูและการรั่วของห้องที่จะทำความเย็น) และลดการใช้พลังงานต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องภายใต้

กระบวนการการทำความเย็น (เช่น การใช้ร้อนน้ำร้อนในห้องเย็น) การลดผลิต่างของอุณหภูมิควบแน่นและอุณหภูมิระหว่างสามารถทำได้โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายเทความร้อนของคอมเพรสเซอร์และอิว่าโปลาร์ และการลดความดันต่ำคร่อมที่เกิดขึ้นภายในห้องของระบบทำความเย็น

รายละเอียดของระบบทำความเย็นแบบอัดไอ
ระบบทำความเย็นแบบอัดไอมาตราฐานประกอบไปด้วย สารทำความเย็นที่อยู่ภายใต้แรงดันปิด ซึ่งมีส่วนประกอบคือ คอมเพรสเซอร์ คอมเพรสเซอร์

อุปกรณ์ลดความดัน อีว่าโพรเตอร์และระบบท่อ (รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 3) ภายในคอกอนเดนเซอร์ ไอของสารทำความเย็นที่ถูกอัดให้มีความดันสูงจะกลับตัวเป็นของเหลวที่มีอุณหภูมิสูงโดยการถ่ายเทความร้อนไปให้สิ่งแวดล้อม สารทำความเย็นเหลวที่มีความดันสูงจะถูกลดความดันลงโดยอุปกรณ์ลดความดัน และที่บริเวณความดันต่ำสามารถทำความเย็นก็จะระเหยตัวกล้ายเป็นไอที่มีสารทำความเย็นก็จะระเหยตัวกล้ายเป็นไอที่มี

อุณหภูมิต่ำทำให้สามารถที่จะดูดซับความร้อนออกมายจากสารที่ต้องการทำให้เย็นได้ ระบบจะสมบูรณ์เมื่อไอของสารทำความเย็นที่ความดันต่ำออกจากอีว่าโพรเตอร์ถูกอัดให้มีความดันสูงโดยคอมเพรสเซอร์ความร้อนที่ถูกทิ้งไปจากคอกอนเดนเซอร์จะมีค่าเท่ากับผลกระทบของความร้อนที่ถูกดูดซับจากบริเวณที่ต้องการทำความเย็นและพลังงานที่ใช้ไปของคอมเพรสเซอร์

ภาพที่ 3 แผนภาพแสดงระบบทำความเย็นแบบอัดไออย่างง่าย

การสูญเสียสารทำความเย็นจากระบบจะส่งผลกระทบอย่างมากกับเสถียรภาพของระบบ ดังนั้นจึงจะต้องทำให้ระบบมีการรั่วซึมให้น้อยที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ สำหรับเครื่องทำความเย็นที่ใช้ภายในครัวเรือนโดยทั่วไปแล้วจะบรรจุสารทำความเย็นในปริมาณที่ไม่มากนักซึ่งสำหรับในบางระบบสามารถที่จะใช้งานได้ยาวนานถึง 20 ปี โดยไม่จำเป็นที่จะต้องทำการเติมสารทำความเย็นใหม่เข้าไปในระบบเลย ปรากฏการณ์ที่ทำให้โลกร้อนขึ้นก็มีส่วนอย่างมากที่เกิดเนื่องมากจากเครื่องทำความเย็น แต่เหตุผลหลักน่าจะเกิดขึ้นจากการบ่อนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการผลิตกระแสไฟฟ้าที่จะใช้

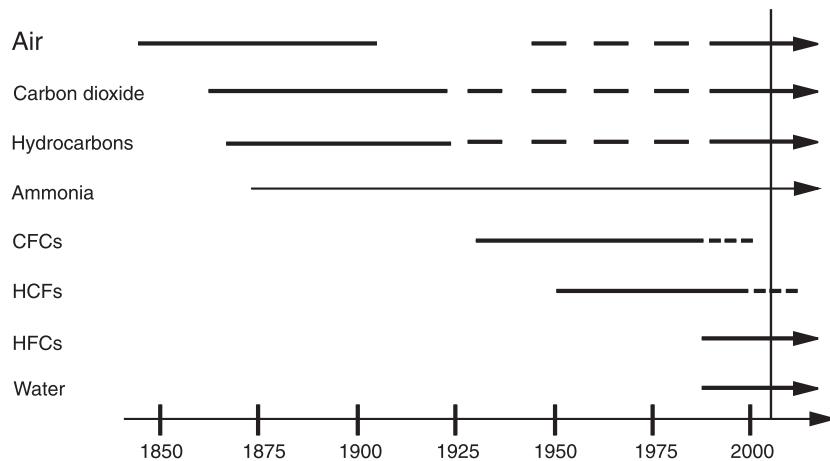
สำหรับขับเคลื่อนระบบทำความเย็นมากกว่าสารทำความเย็นที่รั่วซึมออกมายังระบบ

ผลกระทบต่อประสิทธิภาพของอุปกรณ์ในระบบทำความเย็น

สารทำความเย็น

มีสารอยู่เป็นส่วนน้อยมากที่เหมาะสมที่จะนำมาทำเป็นสารทำความเย็น และจากส่วนนี้ก็ยังคงมีส่วนที่น้อยลงไปอีกที่นำมาใช้งานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน ภาพที่ 4 แสดงให้เห็นถึงสารบางชนิดที่นำมาใช้เป็นสารทำความเย็นและช่วงเวลาต่างๆ ที่นำมาใช้งาน

ภาพที่ 4 ตัวอย่างของสารทำความเย็นและประวัติในการใช้งาน

ชนิด	สารทำความเย็น	ประเทศพัฒนาแล้ว	ประเทศกำลังพัฒนา
CFC	R-11, R-12	ค.ศ. 1996	ค.ศ. 2010
HCFC	R-22	ค.ศ. 2030 (USA ค.ศ. 2010) (Canada ค.ศ. 2010) (Germany ค.ศ. 2005)	ค.ศ. 2040 (หยุดผลิต ค.ศ. 2016)
HFC	R-134a, R-404A, R-507	ไม่มีบังคับ	ไม่มีบังคับ

ตารางที่ 1 พิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยการเลิกใช้สารทำลายชั้นโอดีซี

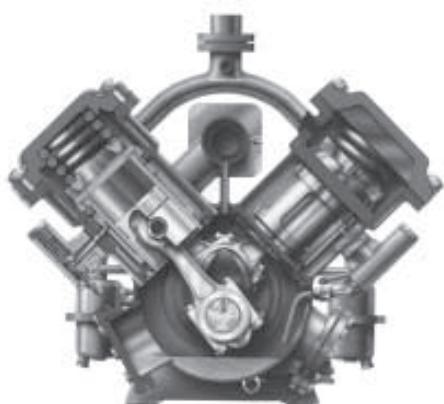
รายชื่อไม่สามารถหาสารทำความเย็นในอุตสาหกรรมที่ใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับทุกสภาพการทำงานได้ การเลือกใช้สารทำความเย็นก็จะเป็นการเลือกโดยการเปรียบเทียบความสามารถในด้านต่างๆ ระหว่างสารทำความเย็นแต่ละตัว ซึ่งจะประกอบไปด้วย ความสะดวกในการผลิต ราคา ความเป็นพิษของสาร ความสามารถในการติดไฟได้ ผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการกัดกร่อน และคุณสมบัติทางเคมีโมเดนาไมค์ส คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดก็คือความสัมพันธ์ระหว่างความดันและอุณหภูมิ โดยทั่วไปเพื่อการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องการสารทำความเย็นที่มีค่าจุดวิกฤต (บริเวณ

ที่อุณหภูมิสูงกว่าสารทำความเย็นไม่สามารถกลั่นตัวได้) สูง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการดูดซับความร้อนและอุณหภูมิที่จะนำไปทิ้ง

คุณสมบัติในการถ่ายเทครัวมร้อนและการให้เหล็กของสารทำความเย็น มีความสำคัญสำหรับประสิทธิภาพของการใช้พลังงานซึ่งทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในการเดินเครื่องได้ และยังทำให้ผลิต่างของอุณหภูมิควบแน่นในค่อนเดนเซอร์ และอุณหภูมิระเหยในอีว่าปอเรเตอร์มีค่าต่ำด้วย โดยทั่วไปแล้วสารทำความเย็นที่มีค่าน้ำหนักโมเลกุลต่ำและความหนืดต่ำจะมีคุณสมบัติที่ดีในการที่จะเลือกเพื่อนำมาใช้งาน

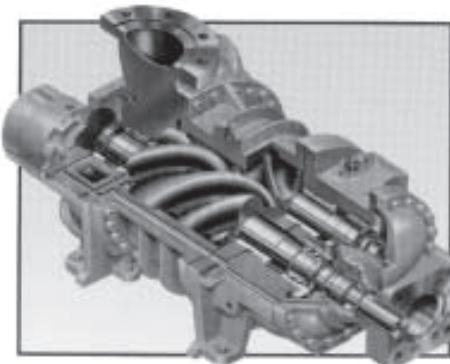
คอมเพรสเซอร์

คอมเพรสเซอร์จะสูญเสียประสิทธิภาพไปเนื่องจากการที่ทำให้อุณหภูมิที่ทางออกมีค่าสูงเกินความจำเป็น หรือการที่เกิดหยดของเหลวของสารทำความเย็นที่บริเวณท่อทางดูด หรือการที่ไอของสารทำความเย็นที่ทางดูดมีค่าอุณหภูมิที่สูงเกินไป การบำรุงรักษาคอมเพรสเซอร์ (ในส่วนที่สามารถทำได้) และการรักษาคุณภาพของน้ำมันหล่อลื่นจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพของการใช้พลังงานขึ้น สำหรับคอมเพรสเซอร์

คอมเพรสเซอร์แบบลูกสูบ

บางชนิด (โดยเฉพาะแบบลูกสูบและแบบสกรู) การเดินเครื่องแบบเต็มกำลัง (**full load**) จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการเดินเครื่องบางส่วน (**part load**) ดังนั้นเราจึงควรหลีกเลี่ยงที่จะใช้การเดินเครื่องแบบบางส่วนในการใช้งาน เทคโนโลยีการเดินเครื่องแบบปรับค่าความเร็วได้ และการปรับปรุงระบบควบคุมสามารถที่จะช่วยลดการใช้พลังงานได้แต่ก็จะเป็นการเพิ่มเงินลงทุนเบื้องต้นในการเริ่มต้นติดตั้งระบบ

คอมเพรสเซอร์แบบสกรู

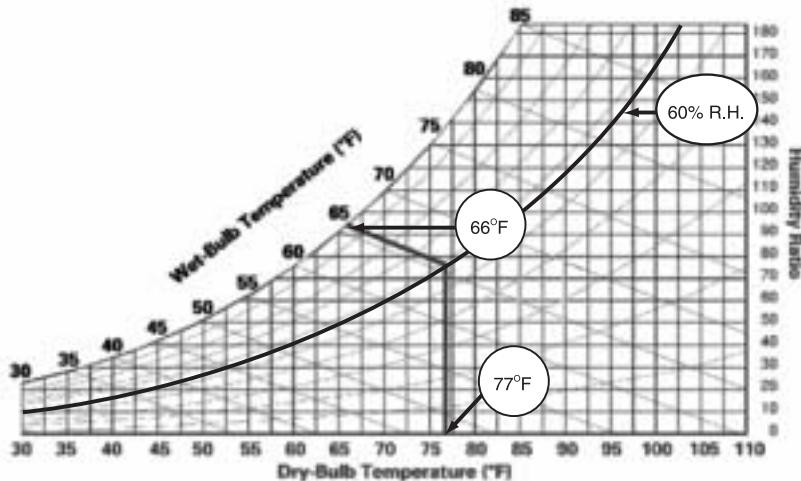
ภาพที่ 5 ภาพแสดงลักษณะและส่วนประกอบภายในของคอมเพรสเซอร์

คอนเดนเซอร์

เพื่อที่จะรักษาอุณหภูมิของสารทำความเย็นที่จะนำความร้อนไปทิ้งให้น้อยที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้อัตราการถ่ายเทความร้อนของคอนเดนเซอร์ควรที่จะมีค่ามากที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ และค่าอุณหภูมิของตัวกลางทำความเย็นควรจะมีค่าต่ำที่สุดด้วย อิว่าปอร์เรทฟิกอนเดนเซอร์จะมีประสิทธิภาพในการถ่ายเทความร้อนมากที่สุด เนื่องจากความร้อนจะถูกนำไปทิ้งที่อุณหภูมิกระเพาะเปะเปียกของอากาศยกตัวอย่างเช่น อากาศที่อุณหภูมิ 77°F (25°C) และความชื้นสัมพัทธ์ 60% จะมีค่าอุณหภูมิกระเพาะเปะเปียก 66°F (19°C) (ดูภาพที่ 6) อย่างไรก็ตามจะต้องมีการบำรุงรักษาเพื่อไม่ให้มีการเกิดตะไคร่น้ำขึ้นด้วยคอนเดนเซอร์ชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศโดยทั่วไปแล้วจะมีประสิทธิภาพต่ำที่สุดเนื่องจากความร้อนจะถูกนำไปทิ้งที่อุณหภูมิกระเพาะแห้งซึ่งมีค่าสูงกว่าอุณหภูมิกระเพาะเปะเปียกหรืออุณหภูมิของน้ำหนึ่งสององศาต่ำกว่าที่ตามกำหนดไว้

หอทำความเย็น (**Cooling tower**) สามารถทำอุณหภูมิได้ใกล้เคียงกับอุณหภูมิของกระเพาะเปะเปียกแต่จะมีส่วนของอุณหภูมิที่เพิ่มเข้ามา เพื่อที่จะทำให้สามารถนำความร้อนออกจากสารทำความเย็นไปที่น้ำได้ ดังนั้นอุณหภูมิของสารทำความเย็นที่จะนำความร้อนไปทิ้งลำบากนี้จะมีค่าสูงกว่าเสมอ คอนเดนเซอร์ชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศโดยทั่วไปแล้วจะมีประสิทธิภาพต่ำที่สุดเนื่องจากความร้อนจะถูกนำไปทิ้งที่อุณหภูมิกระเพาะแห้งซึ่งมีค่าสูงกว่าอุณหภูมิกระเพาะเปะเปียกหรืออุณหภูมิของน้ำหนึ่งสององศาต่ำกว่าที่ตามกำหนดไว้ ขนาดเล็กมากจะใช้ระบบนี้เนื่องจากมีราคาที่ถูกกว่าและใช้การบำรุงรักษาที่น้อยกว่า

ภาพที่ 6 แผนภาพไซโโครเมติกแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกระปาดแห้งและเปียก

ภาพที่ 7 ก.コンденเซอร์ชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศ
ข.コンденเซอร์ชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ
ค.คอนเดนเซอร์ชนิดอีว่าป้อเรทีฟคอนเดนเซอร์

สิ่งสำคัญต้องไม่ลืมว่าในการใช้งานคอนเดนเซอร์ทุกประเภทนั้น จะต้องทำการบำรุงรักษาสภาพของคอนเดนเซอร์ให้สะอาดอยู่เสมอ คอนเดนเซอร์ที่ถ่ายเทความร้อนไปสู่สิ่งแวดล้อมที่ดีจะต้องสามารถที่จะป้องกันอาการที่ถ่ายเทออกไปซึ่งมีอุณหภูมิสูงให้ยังคงลับเข้าไปสู่ทางเข้าของคอนเดนเซอร์ด้วย และสำหรับระบบที่ทำงานในช่วงความดันด้านดูดที่มีค่าต่ำกว่าความดันบรรยายกาศ ควรที่จะต้องมีการติดตั้งระบบไอล์อากาศด้วย เพื่อที่จะนำอากาศที่อาจจะหลุดไปในระบบออกจากจากสารทำความเย็นได้

อุปกรณ์ลดความดัน

อุปกรณ์ลดความดันโดยทั่วไปแล้ว ต้องการความแตกต่างของความดันระดับหนึ่งเพื่อที่จะสามารถทำงานได้ ดังนั้นความดันควบแน่นจะต้องพยายามรักษาระดับไว้ให้มีค่าสูงพอสมควร แล้วเดินเครื่องที่ระดับของอุณหภูมิอากาศต่ำ ความผิดพลาดที่มักจะเกิดขึ้นก็คือการที่เลือกใช้ Thermostatic expansion valve มาใช้งานเนื่องจากราคากูก ทางเลือกที่ดีในการแก้ปัญหา ก็คือการเลือกใช้อุปกรณ์ลดความดันที่ควบคุมด้วยอิเลคโทรนิคซึ่งจะให้เกิดความแม่นยำมากกว่า

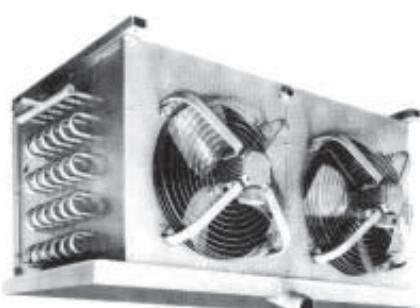
ภาพที่ 8 ภาพแสดง Thermostatic expansion valve ชนิดต่าง ๆ

อีว่าปอร์เตอร์

เช่นเดียวกับคอนเดนเซอร์ อีว่าปอร์เตอร์ควรจะถูกออกแบบให้สามารถใช้งานได้ที่ผลิต่างของอุณหภูมิที่น้อยที่สุดเพื่อความประหดที่สุดด้วย ดังนั้นอุณหภูมิของสารทำความเย็นที่จะใช้ในการดูดความร้อนออกไปควรจะสูงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำความเย็นให้ระบบตามที่ต้องการได้ การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิต้านดูดนี้จะเป็นการลดขนาดของคอมเพรสเซอร์ที่จะนำมาใช้งาน

เช่นเดียวกับขนาดของอีว่าปอร์เตอร์ลักษณะต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้อีว่าปอร์เตอร์ เช่น การกระจายของสารทำความเย็น ความเร็ว การเพิ่มขึ้นของผิวแลกเปลี่ยนความร้อน ความเร็วลม (สำหรับระบบทำความเย็นอากาศ) ทุกอย่างมีความสำคัญซึ่งส่งผลกระแทกับประสิทธิภาพของการใช้พลังงานทั้งสิ้น ระบบทำความเย็นอากาศที่ทำงานที่อุณหภูมิต่ำกว่า

จุดเยือกแข็งจะต้องทำการละลายน้ำแข็งอย่างสม่ำเสมอเพื่อการรักษาประสิทธิภาพของการทำงาน การละลายน้ำแข็งด้วยไฟฟ้าจะเป็นการทำงานที่ง่ายแต่ประสิทธิภาพต่ำดังนั้นจึงเหมาะสมสำหรับระบบเล็กๆ เท่านั้น การใช้การละลายน้ำแข็งด้วยไฟฟ้านั้นเท่ากับใช้ค่าใช้จ่ายเป็น 2 ครั้ง คือ หนึ่งค่าใช้จ่ายที่จะนำเอาความร้อนเข้าไปในระบบทำความเย็น และสองค่าใช้จ่ายที่จะนำความร้อนนั้นออกจากมา ส่วนการละลายน้ำแข็งด้วยน้ำ การละลายน้ำแข็งด้วยแก๊สร้อนและการละลายน้ำแข็งโดยการหมุนเวียนของของไหหลอดอุณหภูมิสูงผ่านระบบทำความเย็น จะให้ประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีกว่า อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นระบบอะไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญในการทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุดก็คือจะต้องหลีกเลี่ยงการละลายน้ำแข็งที่ไม่จำเป็นในขณะใช้งาน

Direct Expansion

Flooded

ภาพที่ 9 ภาพแสดงอีว่าปอร์เตอร์ชนิดต่างๆ

อุปกรณ์เชื่อมต่อท่อ

ประสิทธิภาพของการใช้งานมีโอกาสที่ลดลงได้ถ้าเลือกใช้งานอุปกรณ์เชื่อมต่อท่อผิดพลาด หรือการจัดวางตำแหน่งท่อพลาดซึ่งอาจจะทำให้เกิดความดันตกคลื่นภายในท่อสูงเกินความจำเป็น หรือไปขัดขวางการไหลกลับของน้ำมัน

ความสำคัญของการควบคุม

ระบบทำความเย็นที่ถูกออกแบบส่วนประกอบต่างๆ เป็นอย่างดีแล้ว จะยังไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าปราศจากความสอดคล้องกันของอุปกรณ์แต่ละตัวและระบบควบคุมที่เหมาะสมแต่การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพก็ไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นเสมอไปที่จะนำมาพิจารณา เมื่อต้องการเลือกใช้ระบบควบคุมที่เหมาะสมสมกับการใช้งาน ถ้าเป็นไปได้เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพการใช้งานสูงสุด เรายังคงที่หลีกเลี่ยงการควบคุมระบบด้วยวิธีดังต่อไปนี้

- การเลือกใช้สกรูคอมเพรสเซอร์ที่มีขนาดใหญ่เกินไปโดยใช้สไลเดอร์ล็อกขณะอันโอลด
- การบายพาสแก๊สร้อนของคอมเพรสเซอร์
- การใช้ *throttling valves* ระหว่างอีวีพอเรเตอร์และคอมเพรสเซอร์
- อีวีพอเรเตอร์ถูกควบคุมการทำงานโดยการทำให้มีสารทำความเย็นไม่เพียงพอ
- ละลายน้ำแข็งบ่อยๆ
- การควบคุมความดันเขดของคอนเดนเซอร์ยกเว้นจำเป็น

สรุป

การปรับปรุงการทำงานของระบบทำความเย็นให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นนั้นไม่ใช่สิ่งที่ยาก และควรสนับสนุนเนื่องจากจะเกิดผลดีขึ้นกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้ระหว่างค่าใช้จ่ายตั้งต้นของระบบ (*Initial cost*) และค่าใช้จ่ายในการทำงาน

ของระบบ (*Operating cost*) ซึ่งก็มีหลายทางเลือกในการที่จะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเลือกที่จะใช้ระบบที่มีราคาถูกที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้ประกอบการไม่ต้องการที่จะเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของระบบด้วยราคาที่สูงกว่าตามมาตรฐานแล้วควรที่จะออกแบบอุปกรณ์ทุกตัวในระบบให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุด รัฐบาลควรที่จะออกกฎหมายเพื่อที่จะทำการลงโทษเมื่อผู้ประกอบการเลือกใช้ระบบที่ใช้ค่าพลังงานเกินกว่ามาตรฐานที่ยอมรับได้ และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้งานรับประโยชน์มากขึ้นกว่าการลดลงของค่าใช้จ่ายในการทำงานของระบบ ถ้าสิ่งเหล่านี้ถูกผลักดันให้เป็นจริงขึ้นมาได้เชื่อแน่ว่าในระยะเวลาอันสั้นนี้เรายังสามารถที่จะลดการใช้พลังงานของระบบทำความเย็นลงได้อย่างน้อย 20%

เอกสารอ้างอิง

ถอดความจาก S. Forbes Pearson, *How to improve energy efficiency in refrigerating equipment*, 17th Informatory Note on Refrigerating Technologies, INTERNATIONAL INSTITUTE OF REFRIGERATION, November 2003

ภาพประกอบจาก

Althouse, Turnquist, Bracciano, *Modern Refrigeration and Air Conditioning*

บริษัท กรีซโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด
บริษัท มายคอม (ประเทศไทย) จำกัด
บริษัท แคนเฟรส์ (ประเทศไทย) จำกัด
บริษัท พัฒน์กอล จำกัด (มหาชน)